

واکاوی نقش نشانه‌ها در رفتار مسیریابی کودکان ۱۴-۱۰ با تأکید بر هوش هیجانی

نمونه موردی محله سجاد

شیماء عابدی^۱ دانشجوی دکتری، گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران.

Shimaabedi67@gmail.com

تکتم حنایی^۲ دانشیار گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران.

toktamhanaee@yahoo.com

چکیده

ترجیحات کودکان که شامل توجه، دریافت، پردازش و تصمیم‌گیری درباره پیام‌های دریافتی از محیط به حضور کودک در فضای شهری کمک می‌نماید. لذا توجه به ادراک و رفتار مسیریابی آنان جایگاه قابل‌توجهی در طراحی و برنامه‌ریزی شهری دارد. کودکان با توجه به اطلاعات دریافتی از محیط مسیریابی می‌نمایند و نشانه‌ها از جمله ابزارهای راهنما در مسیریابی کودکان در فضای شهری است. هدف از ارائه این پژوهش، بررسی نقش نشانه‌ها در رفتار مسیریابی کودکان ۱۴-۱۰ با تأکید بر هوش هیجانی در محله سجاد است. روش مورد استفاده در پژوهش از نظر هدف کاربردی و ماهیت پیمایشی است، در این راستا به منظور گردآوری داده‌ها از مشاهدات میدانی، پرسشنامه و بازدید از سایت استفاده شده است. حجم جامعه آماری ۱۳۱۰ نفر است که با روش نمونه‌گیری تصادفی و استفاده از فرمول کوکران در محدوده ۲۹۷ نفر محاسبه شده است. تحلیل داده‌ها و ارزیابی تأثیر نشانه در فرآیند مسیریابی با تأکید بر هوش هیجانی با استفاده از تحلیل‌های آماری شامل تحلیل واریانس یک‌سویه (آنوا)، آزمون تی وابسته و آزمون کولموگروف اسمیرنوف متغیرها تحلیل گردیده است. نتایج پژوهش حکایت از آن دارد که کودکان ۱۰-۱۲ سال در فرآیند مسیریابی به اندازه و فرم ابنيه توجه می‌نمایند و کودکان ۱۴-۱۲ سال به ویژگی‌های تضاد، برجستگی و منحصر به فردی ابنيه نیز توجه می‌نمایند. همچنین کودکانی که هوش هیجانی بالاتری نسبت به سایر کودکان دیگر دارند، در فرآیند مسیریابی تمرکز قابل‌توجهی به نشانه‌ها دارند. کودکانی که سن کمتری دارند هوش هیجانی نسبتاً ضعیفی نسبت به کودکان بزرگ‌تر از خود دارند و کمتر در مسیریابی از ویژگی‌های ظاهری نشانه‌ها استفاده می‌کنند.

واژگان کلیدی: کودکان، مسیریابی، محله سجاد، نشانه، هوش هیجانی.

۱. مقدمه

کودکان به سبب شرایط سنی، جسمی و روحی ویژه، تفاوت‌های آشکاری با دیگر شهروندان داشته و نیازهای خاص خود را دارند، شهرهای امروز به دلیل آنکه بزرای بزرگسالان طراحی و ساخته شده، نه تنها برای کودکان جذابیت‌های لازم را ندارد؛ بلکه برای آنها خطرناک نیز هستند (کیانی و اسماعیل زاده کواکی، ۱۳۹۳). به عقیده‌ی صاحب‌نظران علم روانشناسی و جامعه‌شناسی، دوران کودکی از اهمیت بسزایی در رشد شخصیتی و سلامت اجتماعی افراد جامعه برخوردار است. در محیط‌های شهری و فضاهای عمومی می‌توانند بستر مناسبی جهت رشد و نمو کودکان فراهم آورند. (جوهر تیموری و همکاران، ۱۳۹۲). ادراکات و تجارب کودکان از محیط آنها با رشد آنها تغییر می‌کند و در سال‌های اولیه، کودکان در مقیاس کوچک زندگی می‌کنند و نیاز آنها تا حد زیادی بستگی به نزدیک شدن به والدین آنها دارد. بعدها، تمرکز به بازی و به‌طور مستقل‌تر در خیابان‌های محله و فضاهای جمعی به جستجو در محدوده وسیع‌تر تبدیل می‌شود. (Wright et,al:2017). کودکان خردسال مشکلات پیچیده‌ای را در مسیریابی تجربه می‌کنند. برای درک بهتر از تواناییهای پیشرفت مسیریابی میتوان برای بهبود این مهارت از استراتژیهای مختلفی استفاده کرد و مهارتها را در کودکان بهبود بخشید. پیشرفت در تواناییهای فضایی برای روانشناسان در دهه های مختلفی موردتوجه بوده است. وظایف فضایی مانند وظیفه مسیریابی جهت کشف پیشرفت مسیر، در تواناییهای فضایی مورد استفاده قرار گرفته است. (لینگوود و همکاران، ۲۰۱۵). از مهمترین ویژگی‌هایی کالبدی فضاهای شهری می توان به رنگ، نشانه‌ها و طرح ساختمان و اهمیت نقش آنها در ادراک و مسیریابی کودکان اشاره کرد. (Helvacioğlu,2007).

با توجه به موارد فوق، هدف از ارائه این پژوهش بررسی تأثیر نقش نشانه‌ها در رفتار مسیریابی کودکان ۱۰-۱۴ سال با تأکید بر هوش هیجانی در محله سجاد است. این پژوهش به دنبال بیان تأثیر گذاری هوش هیجانی در رفتار مسیریابی با تأکید بر نقش نشانه‌ها در فضای شهری می باشد که دغدغه اصلی حضور کودکان در فضای شهری بوده است که این پژوهش بتواند ادامه دهنده ی اهداف سایر پژوهش های پیشین بوده و دغدغه ی کاربردی بودن آن را به سرانجام رسانده است. لازم به ذکر است که تاکنون در سطح شمهد و محله سجاد که یکی از محلات حائز اهمیت به لحاظ دارا بودن حداکثر شاخص های مسیریابی کودک در شهر مشهد، پژوهش در این باب صورت نگرفته و این محله به دلیل داشتن نشانه های شاخص و حضور کودکان در این محله امکان سردرگمی آنان در آن وجود دارد. سؤال اصلی این پژوهش چگونگی تبیین تأثیر نشانه‌ها در رفتار مسیریابی کودکان ۱۰-۱۴ است. بخش اول این پژوهش با مطالعه مفاهیم مرتبط با مسیریابی کودکان، نشانه های شهری و هوش هیجانی به تبیین عوامل موثر پرداخته شده است. در بخش دوم با استفاده از پرسشنامه های استاندارد و محقق ساخته به تحلیل رفتار مسیریابی کودکان در دو گروه سنی و متناسب با تفاوت در هوش هیجانی آنها

پرداخته خواهد شد. در بخش سوم پژوهش به تحلیل یافته‌های پژوهش پیرامون بررسی روند تأثیرگذاری نشانه‌ها در مسیریابی کودکان با تأکید بر بررسی هوش هیجانی پرداخته شده است.

در مقاله‌ای تحت عنوان بررسی نقش عناصر شهری در شکل‌گیری نقشه‌های شناختی کودکان نمونه موردی کودکان ۷ تا ۱۰ سال شهر رشت به شناخت مؤلفه‌هایی پرداخته است که منجر به ارتقاء کیفیت محیط در راستای توانمندسازی اجتماعی کودکان می‌شود پرداخته است (Rezaei et al., 2019). در این پژوهش به مطالعه و شناسایی عناصر کالبدی مشخص از نقاشی کودکان با توجه به تکرار عناصر شاخص پرداخته شده است. یافته‌های این پژوهش نشانگر، این است که ابعاد، نوع کاربری، فرم، رنگ، میزان ارتباط کاربری‌ها با نیازهای کودکان و فاصله از نقاط مقصد کودکان به عنوان مهم‌ترین عوامل مؤثر در ثبت موقعیت عناصر بافت شهری در ذهن کودکان می‌باشد (Mohajer et al., 2019). در مقاله‌ای تحت عنوان جهان را از نگاه یک کودک مشاهده کنید: یادگیری از نقشه‌های شناختی کودکان برای طراحی سیستم‌های مکانیابی برای کودک، در جهت دستیابی به ایجاد نقشه‌های دیجیتالی در زمینه سیستم‌های موقعیت‌یابی و مسیریابی برای کودکان است. در این پژوهش به تحلیل نقاشی‌های کودکان پرداخته شده است (silva et al:2019). کودکان در نقشه‌های شناختی خود به مناظر شهری، مسیریابی با کمک نقاط شاخص، توجه به نقاط شاخص، نشانه‌ها، معماری متمایز، عناصر طبیعی، نشانه‌های دیدنی اشاره نموده‌اند.

در بخش مبانی نظری به بررسی مفاهیم مسیریابی کودکان، نشانه‌های شهری به عنوان یکی از ابزارهای راهنمای تعیین مسیر و هوش هیجانی پرداخته شده است. مسیریابی شناخت فضایی برنامه‌ریزی شده هماهنگ و گام‌به‌گام است که حرکات شخص را هدایت می‌کند و موفقیت‌آمیز (Cheng, 2017). اطلاعات محیطی راهنما در فرآیند مسیریابی شامل معماری، گرافیک و الگوی ساخت و ساز در ساختمان‌ها است و تصمیم‌گیری افراد در محیط بر اساس اطلاعات دریافتی انجام می‌شوند. (Dalton et al.:2019; Doğu Demirbaş, 2001).

توانایی فرد برای رسیدن به مقصد در محیط‌های پیچیده است و می‌تواند منجر به انتخاب مسیر در محیط‌های آشنا شود. (Khameh, 2014). از آنجایی که مسیریابی کودکان در محیط‌های شهری کمتر به صورت مستقل انجام می‌شود، کودکان نیاز به تمرین برای ایجاد استقلال در انتخاب مسیر هستند. (Segal, 2015). توانایی‌های مسیریابی مانند یادگیری مسیر توسط اکثر مردم هر روز به عنوان سفر از یک مکان به مکان دیگر انجام می‌شود و یادگیری مسیر به توانایی رمزگذاری اطلاعات مکانی و دریافت اطلاعات در طول مسیر اشاره دارد. (Lingwood, 2018).

عوامل ضروری در مسیریابی، نقاط شاخص قابل رویت از فاصله دور و نقاط قابل مشاهده شاخص برای هدایت در طول مسیر هستند و همچنین فرد از طریق نشانه‌ها به دنبال کردن مسیر، ادغام مسیر و نقشه‌پردازی شناختی می‌پردازد. (Segal, 2015). عناصر مهم راهنمای مسیر هستند که خصوصاً در محیط‌های ناآشنا مورد استفاده قرار

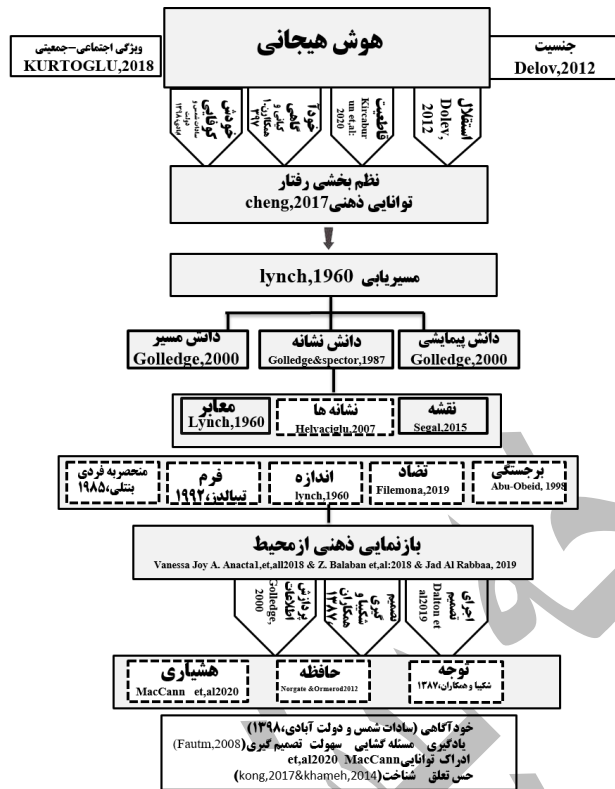
می‌گیرند. (Vanessa Joy A. Anactal, et al, 2018 & Z. Balaban et al, 2018 & Jad Al Rabbaa, 2019). تعیین موقعیت فرد در یک محیط شهری با تکیه بر موقعیت نشانه‌ها موجود انجام می‌شود و بنابراین، نشانه‌ها می‌توانند عاملی راهنما برای مسیریابی افراد باشد (Montazerolhodjah et al, 2016). از سویی دیگر، نشانه‌ها مکان‌های مهمی هستند که مردم در محله و یا شهر آن‌ها را به خوبی می‌شناسند و نقش مهمی در توصیف راه‌ها برای افراد مختلف بر عهده دارند (Darken and Peterson, 2004; Hong, 2006). به معنای مکان، ساختمان یا مکان شاخصی است که دارای ویژگی متمایز است و از عوامل بصری، تاریخی یا فرهنگی تشکیل شده است (Nothegger et al, 2004). از آنجاکه نشانه‌ها عناصر اصلی برای بازنمایی ذهنی محیط است و کودکان برای مسیریابی خود سرنخ‌های مختلفی را از محیط دریافت می‌کنند (Özgece et al., 2016).

هوش یک قوه ذهنی بنیادی (معصومی، ۱۳۸۵: ۸) و هیجان، نیروی درونی محرک در انسان است، این نیروی درونی بر اثر تحریک و جوشش ذهنی، شور در احساس و عاطفه، برانگیخته شدن محرک‌های حال دهنده ذهن و قلب شما بروز می‌کند (حمیدی زاده، ۱۳۸۶: ۱۲۷) و در دهه‌های گذشته، هوش هیجانی مورد توجه محققان قرار گرفته است (Wong & Law, 2003, and Minski, Austin, Saklofske, 2002). به عبارتی دیگر، مفهومی است که به افراد کمک به درک، مدیریت و همدلی به رشد احساسات، انگیزه و عزت نفس می‌کنند (Kurtglu, 2018). این اصطلاح را به عنوان یک شایستگی عمومی در درک احساسات (هم در خود و هم در دیگران) بیان خواهیم کرد. همچنین به ما کمک می‌کند تا احساسات را کنترل کنیم و به طور مؤثر با موقعیت‌های احساسی کنار بیاییم (Neber et al, 2012).

هوش هیجانی (EI) به عنوان توانایی همدردی، استقامت، کنترل انگیزه‌ها، برقراری ارتباط صریح، تصمیم‌گیری‌های متفکرانه، حل مشکلات با دیگران به گونه‌ای است که موجب دستیابی به موفقیت گردد (Fatum, 2008). مفهومی بیشتر از توانایی درک، جذب، درک و مدیریت احساسات است (Markin, 2005) و از نظر تئوری، به مجموعه مهارت‌هایی از قبیل کنترل خود، عزم راسخ، انگیزش و حساسیت به احساسات دیگران اشاره دارد. (Salovey & Dolev, 2012 & Di Fabio, 2012 & Nasir & Masrur, 2010). Mayer, 2004 شامل توانایی انجام استدلال دقیق درباره احساسات و توانایی استفاده از احساسات و دانش عاطفی برای تقویت تفکر است (Mayer et al, 2008). توانایی هوش هیجانی به توانایی شناختی مربوط به توانایی واقعی فرد در درک، استفاده، درک و مدیریت احساسات در خود و دیگران گفته می‌شود (Kong, 2012) و همچنین به مجموعه‌ای از ادراک از خود مربوط به احساسات واقع در سطوح پایین سلسله مراتب شخصیت اشاره می‌کند (Kong, 2017). مجموع‌هایی از توانایی‌های هیجانی (درون فردی و بین فردی) اجتماعی، مهارت‌ها و تسهیل‌کننده‌هایی است که رفتار مؤثر فرد را تعیین می‌کنند (شکیبا و همکاران، ۱۳۸۷). این یک فرایند آگاهانه

است که نیاز به توانایی حضور و درک دقیق احساسات، جذب و درک مناسب چنین احساساتی و توانایی تنظیم دارد (Trigueros, 2020).

بار آن ۲۰۰۷ هوش هیجانی را یک رشته توانمندی‌ها و مهارت‌های غیر شناختی می‌داند که توانایی‌های فرد را در برخورد با فشارهای محیطی افزایش می‌دهد (زینعلی و خسرو جاوید، ۱۳۸۷). پنج حیطه برای هوش هیجانی در نظر گرفته است که شامل مؤلفه درون فردی، میان فردی، سازگاری، کنترل هیجان‌ها و مؤلفه خلق و خوی عمومی است (نوری، ۱۳۹۳). این یک ویژگی شخصیتی است که شامل جنبه‌های مختلفی از جمله بهزیستی، کنترل خود، جامعه‌پذیری و احساسات است (Kircaburun et al: 2020). هوش هیجانی را می‌توان با استفاده از پرسشنامه‌های خود گزارش و مقیاس‌های رتبه‌بندی ارزیابی کرد (Petrides et al. 2007). بر طبق تعاریف، هوش هیجانی دربرگیرنده‌ی توانایی درک هیجان‌ها در خود و دیگران است EI حوزه‌ی بین فردی، ارتباطات، مهارت‌های اجتماعی و خودپنداری را شامل می‌شود (سادات شمس دولت‌آبادی و همکاران، ۱۳۹۸). چهار توانایی شامل توانایی ادراک هیجان‌ها خود و دیگران، توانایی تعمیم احساسات به منظور استفاده از آن‌ها در فرایندهای ذهنی دیگر، توانایی فهم چرایی اطلاعات هیجانی و چگونگی ترکیب و تعالی هیجان‌ها با استفاده از روابط انتقالی (فهم هیجان‌ها) و توانایی گشوده بودن و تعدیل کردن هیجان‌ها خود و دیگران می‌شود (et al 2020 MacCann & کیانی و همکاران، ۱۳۹۷). در تصویر ۲ به ارائه چارچوب نظری پژوهش با توجه به دیدگاه‌های مختلف در خصوص مسیریابی و هوش هیجانی پرداخته شده است.

تصویر ۲- چارچوب نظری تحقیق

۲. روش تحقیق

پژوهش حاضر از حیث هدف کاربردی و از نظر ماهیت تحقیق پیمایشی است. روش جمع‌آوری داده‌ها مبتنی بر مرور منابع معتبر در ارتباط با موضوع پژوهش انجام شده است و شاخص‌ها بر اساس دیدگاه‌های صاحب‌نظران استخراج شده است. جامعه آماری با استفاده از روش کوکران محاسبه شده است. حجم جامعه کودکان ۱۳۱۰ نفر است که با در نظر گرفتن دقت ۹۵٪ و سطح اطمینان ۰,۰۵، تعداد افراد نمونه ۲۹۷ با فرمول کوکران محاسبه شده است. روش نمونه‌گیری به صورت تصادفی در میان کودکان در محدوده توزیع شده است. پرسشنامه در دو بخش و بر اساس طیف لیکرت ۵ امتیازی تنظیم شده است. با توجه به ساختار چارچوب نظری تحقیق، از دو بخش سؤال در پرسشنامه که اولین بخش به صورت سؤالات بسته با تعداد ۱۸ سؤال و طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت تنظیم شده است و دومین بخش ۱۵ سؤال شامل سؤالات نیمه بسته و از نوع اسمی بوده است و از پرسشنامه استاندارد هوش هیجانی گلمن در جهت بررسی هوش هیجانی کودکان استفاده گردیده است. از تحلیل‌های آماری شامل تحلیل واریانس یک‌سویه (آنوا)، آزمون تی وابسته و آزمون کولموگروف اسمیرنوف جهت اولویت‌بندی متغیرها استفاده شده است. پرسشنامه در میان کودکان در سجاد مشهد تکمیل شده است. برای روایی از روایی

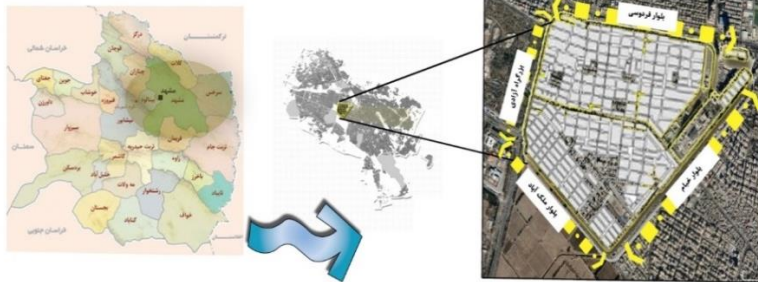
صوری و نظرات متخصصان استفاده شده است و به منظور بررسی پایایی ضریب آلفای کرونباخ بیشتر از ۰/۷ در دو متغیر هوش هیجانی و مسیریابی نشده دهنده پایایی پرسشنامه است (جدول ۳).

جدول ۳- ضریب آلفای کرونباخ متغیرهای اصلی تحقیق

نام متغیر	تعداد سؤالات	آلفای کرونباخ متغیرها
هوش هیجانی	۲۲	۰,۹۳۲
مسیریابی	۲۱	۰,۷۵۴
کل پرسشنامه	۴۱	۰,۹۱۳

معرفی محدوده

محدوده مورد مطالعه محله سجاد در حوزه میانی غربی گرفته است و حدفاصل خیابان‌های آزادی، ملک‌آباد، خیام و فردوسی قرار گرفته است. جمعیت محله در سال ۱۳۹۵ شامل ۵۶۱۵۹۱ نفر بوده است که ۱۳۱۰ نفر از این جمعیت کودکان ۱۰-۱۴ ساله می‌باشند (بلوک‌های آماری، ۱۳۹۵) و مهم‌ترین محور فعالیتی در این محدوده خیابان سجاد است. کاربری‌ها در جداره این خیابان به صورت تجاری‌های در سطح شهر فعالیت می‌کنند و اغلب فعالیت‌های تجاری در حاشیه این بلوار شامل مجتمع‌های تجاری پوشاک است. از کاربری‌های شاخص در سطح حوزه مداخله می‌توان به سازمان هلال‌احمر، بیمارستان مادر، انتشارات استان قدس، دفتر مرکزی روزنامه خراسان، هتل هما، دانشکده پیراپزشکی، مجموعه‌های ورزشی سجاد و بزرگمهر را اشاره نمود.

تصویر ۳- نمونه موردی

۳. یافته‌ها

نتایج حاصل از اطلاعات توصیفی به دست آمده نشان می‌دهد که از تعداد ۲۹۷ نفر بیشترین تعداد در رده ۱۱ سال با ۱۰۶ نفر می‌باشد. درآمد گروه سنی ۱۴ سال با ۹۶ نفر پاسخ دهنده در رده دوم قرار دارد. گروه سنی ۱۲ سال با ۵۰ نفر فراوان در رده سوم قرار دارند گروه سنی ۱۰ سال تعداد ۴۵ نفر به پرسشنامه پاسخ داده‌اند. در این قسمت برای شناخت متغیرهای مورد بررسی و تلخیص داده‌های، یافته‌های توصیفی حاصل از بررسی مانند جدول توصیفی متغیرهای تحقیق ارائه شده است و برای متغیر هوش هیجانی ۲۲ سوال و برای متغیر مسیریابی ۲۱ سوال مطرح شده است.

جدول ۴- آمار توصیفی متغیرهای تحقیق

متغیر	سؤالات	میانگین	انحراف معیار
هوش هیجانی	۲۲	۳,۴۹۳	۰,۵۵۲
مسیریابی	۲۱	۳,۵۴۴	۰,۶۸۲

پیش‌نیاز انجام تمامی آزمون‌های پارامتری، نرمال بودن توزیع آماری متغیرهاست و به‌طورکلی می‌توان گفت که آزمون‌های پارامتری، عموماً بر میانگین و انحراف معیار استوارند. حال اگر توزیع جامعه نرمال نباشد، نمی‌توان استنباط درست از نتایج داشت. برای آزمون نرمال بودن متغیرها، از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف استفاده گردید که نتایج آن در جدول زیر ارائه گردیده است. همان‌گونه که مشاهده می‌گردد با توجه به سطح معناداری آزمون که بیشتر از ۰/۰۵ است فرض نرمال بودن داده‌ها تأیید می‌شود و باید از آزمون‌های پارامتریک برای آزمون فرضیات استفاده کرد.

جدول ۵- نتایج آزمون نرمال بودن داده‌ها بر اساس آزمون کولموگروف اسمیرنوف

نام متغیر	سطح معنی‌داری
هوش هیجانی	۰,۰۶۴
مسیریابی	۰,۱۱۴

در این بخش از پژوهش به بررسی ماتریس همبستگی متغیرهای اصلی پژوهش پرداخته شده است و روابط همبستگی میان میان متغیرهای هیجانی و مسیریابی در ماتریس همبستگی متغیرها ارائه شده است. میان متغیر حل مسئله و متغیر مسیریابی ارتباط مستقیمی وجود دارد از جمله نکات قابل توجه می‌توان به ارتباط استقلال و مسیریابی و حل مسئله اشاره نمود. مؤلفه خودشکوفایی با مقوله حل مسئله و استقلال ارتباط مستقیمی دارد. در ادامه خودآگاهی نیز همانند خودشکوفایی ارتباط مستقیمی با مسیریابی دارد. از جمله متغیرهای تأثیرگذار در روند مسیریابی نشانه است که با متغیرهای مسیریابی، خودشکوفایی، حل مسئله و خودآگاهی ارتباط دارد. همان‌طور که در جدول بالا مشاهده می‌شود سطح معناداری تمامی متغیرها کمتر از ۰,۰۵ است و نشان‌دهنده آن است که تمامی متغیرها با یکدیگر ارتباط دارند. همچنین ضرایب همبستگی مثبت نشان از رابطه مستقیم متغیرها است و هر چه ضریب همبستگی بیشتر باشد رابطه بین دو متغیر نیز بیشتر است.

جدول ۶- ماتریس همبستگی متغیرها

متغیرها/ ابعاد	هوش هیجانی	مسیریابی	حل مسئله	استقلال	خود شکوفایی	خودآگاهی	نشانه	بعد مسیریابی	بازنمایی ذهنی
هوش هیجانی	۱۰,۰۰۰								
مسیریابی	۰۰,۷۴۲	۱۰,۰۰۰							

³ Pearson Correlation

متغیرها/ ابعاد	هوش هیجانی	مسیریابی	حل مسئله	استقلال	خود شکوفایی	خودآگاهی	نشانه	بعد مسیریابی	بازنمایی ذهنی
حل مسئله	Sig	۰,۰۰۰							
	P0.C	۰,۹۲۸	۰,۹۳۸	۱۰,۰۰۰					
استقلال	Sig	۰,۰۰۰							
	P0.C	۰,۸۸۱	۰,۹۵۲	۰,۹۸۴	۱۰,۰۰۰				
خود شکوفایی	Sig	۰,۰۰۰							
	P0.C	۰,۸۹۵	۰,۶۹۱	۰,۸۴۶	۰,۷۶۲	۱۰,۰۰۰			
خودآگاهی	Sig	۰,۰۰۰							
	P0.C	۰,۸۴۴	۰,۶۴۲	۰,۷۹۳	۰,۷۹۹	۰,۵۵۸	۱۰,۰۰۰		
نشانه	Sig	۰,۰۰۰							
	P0.C	۰,۷۲۱	۰,۸۷۶	۰,۸۵۸	۰,۸۶۸	۰,۶۵۵	۱۰,۰۰۰		
بعد مسیریابی	Sig	۰,۰۰۰							
	P0.C	۰,۹۵۴	۰,۸۶۴	۰,۹۷۲	۰,۹۴۵	۰,۸۱۳	۰,۸۸۸	۱۰,۰۰۰	
بازنمایی ذهنی	Sig	۰,۰۰۰							
	P0.C	۰,۷۸۷	۰,۹۸۵	۰,۹۵۳	۰,۹۶۸	۰,۷۹۸	۰,۸۷۱	۰,۸۹۰	۱۰,۰۰۰

در ادامه می‌توان به هوش هیجانی بالا اشاره نمود که دور نمای خوبی از موفقیت‌ها و پیشرفت کودکان را ترسیم می‌کند. کودکانی که هوش هیجانی بالاتری دارند مهارت‌های اجتماعی بهتری دارند این مقوله نقش اساسی در رفتارهای حل مسئله دارد. این متغیر سبب کنترل احساسات به منظور استفاده از آن در فرآیند ذهنی و تسهیل تفکر است. از آنجایی که شناخت، عاطفه و رفتار در تعامل با یکدیگر هستند و فرآیندهای شناخت هیجان موجب تغییر عملکرد سیستم شناختی کودکان می‌شود مقوله حافظه، توجه و هشیاری با توجه به اینکه هوش هیجانی شامل توانایی است که فرد بتواند انگیزه خود را حفظ نمایند و در مقابله نامالایمات و چالش‌ها پایداری می‌کنند و با دیگران ارتباط برقرار می‌کنند. به میزان بالاتر رفتن سن کودکان هوش هیجانی آن‌ها بالاتر می‌رود و مسیریابی راحت‌تری در فضای شهری دارد. به منظور بررسی فرضیه میان ابعاد هوش هیجانی در گروه سنی ۱۰ و ۱۴ ساله اختلاف معناداری وجود دارد از آزمون لون استفاده شده است و قبل از انجام آزمون لون باید برابری واریانس‌های دو گروه در دو متغیر بررسی شده است.

جدول ۶- آزمون لون (برابری واریانس‌ها)

متغیر	آماره لون	df1	df2	سطح معناداری
هوش_هیجانی	۰,۰۰۶	۱,۰۰۰	۲۹۵,۰۰۰	۰,۹۴۱
حل_مسئله	۰,۳۷۱	۱,۰۰۰	۲۹۵,۰۰۰	۰,۵۴۳
استقلال	۰,۰۲۲	۱,۰۰۰	۲۹۵,۰۰۰	۰,۸۸۳
خودشکوفایی	۰,۰۸۸	۱,۰۰۰	۲۹۵,۰۰۰	۰,۷۶۷

خودآگاهی	۰,۶۵۸	۱,۰۰۰	۲۹۵,۰۰۰	۰,۴۱۸
----------	-------	-------	---------	-------

بنابراین واریانس گروه‌های سنی ۱۰ تا ۱۲ سال و ۱۲ تا ۱۴ سال در ابعاد متغیر هوش هیجانی و ابعاد هوش هیجانی باهم برابر هستند. آموزش‌ها و تجربه‌های کودکان در سنین بالاتر سبب ارتقا هوش هیجانی و حل مسئله می‌شود. با توجه به اینکه هوش هیجانی به تفاوت‌های افراد در ادراک، پردازش، تنظیم و به‌کارگیری اطلاعات هیجانی دارد. لذا حل مسئله بین فردی در درک هیجان‌ات تأثیر دارد و همین مقوله بر مسیریابی در فضای شهری در جهت تصمیم‌گیری کودکان دارد..

جدول شماره ۷- آزمون F تحلیل واریانس یک‌طرفه یا ANOVA

متغیر	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	آماره F	سطح معناداری
هوش_هیجانی	میان گروه‌ها	۱,۰۰۰	۱,۶۹۴	۵,۷۷۵	۰,۰۱۷
	درون گروه‌ها	۲۹۵,۰۰۰	۸۶,۵۵۵		
	کل	۲۹۶,۰۰۰	۸۸,۲۵۰		
حل_مسئله	میان گروه‌ها	۱,۰۰۰	۲,۲۷۷	۵,۰۱۵	۰,۰۲۶
	درون گروه‌ها	۲۹۵,۰۰۰	۱۳۳,۹۷۸		
	کل	۲۹۶,۰۰۰	۱۳۶,۲۵۵		
استقلال	میان گروه‌ها	۱,۰۰۰	۱,۷۳۱	۵,۳۴۹	۰,۰۲۱
	درون گروه‌ها	۲۹۵,۰۰۰	۹۵,۴۵۴		
	کل	۲۹۶,۰۰۰	۹۷,۱۸۵		
خودشکوفایی	میان گروه‌ها	۱,۰۰۰	۲,۱۵۴	۶,۴۱۸	۰,۰۱۲
	درون گروه‌ها	۲۹۵,۰۰۰	۹۹,۰۱۹		
	کل	۲۹۶,۰۰۰	۱۰۱,۱۷۳		
خودآگاهی	میان گروه‌ها	۱,۰۰۰	۱,۳۸۳	۴,۳۵۰	۰,۰۳۸
	درون گروه‌ها	۲۹۵,۰۰۰	۹۳,۷۹۸		
	کل	۲۹۶,۰۰۰	۹۵,۱۸۲		

سطح معنی‌داری به‌دست‌آمده نشان می‌دهد میان متغیر هوش هیجانی و ابعاد هوش هیجانی (حل مسئله، استقلال، خودشکوفایی و خودآگاهی) گروه‌های سنی ۱۰ تا ۱۲ سال و ۱۲ تا ۱۴ سال رابطه معنی‌داری وجود دارد. ($P < 0,05$). بین متغیر هوش هیجانی و ابعاد هوش هیجانی (حل مسئله، استقلال، خودشکوفایی و خودآگاهی) سن ۱۰ و ۱۴ سال اختلاف معناداری وجود دارد. جدول ۷ وجود اختلاف در متغیر هوش هیجانی و ابعاد هوش هیجانی (حل مسئله، استقلال، خودشکوفایی و خودآگاهی) در گروه سنی ۱۰ تا ۱۲ سال و ۱۲ تا ۱۴ سال را نشان می‌دهد. در ادامه با استفاده از آزمون تی میزان متغیر هوش هیجانی و ابعاد هوش هیجانی (حل مسئله، استقلال، خودشکوفایی و خودآگاهی) در گروه سنی ۱۰ تا ۱۲ سال و ۱۲ تا ۱۴ سال نشان داده شده است (جدول ۸).

جدول ۸- نتایج آزمون t تک نمونه‌ای برای تعیین وضعیت موجود مؤلفه

گروه	نام متغیر	اختلاف میانگین	آماره آزمون t	سطح معناداری	اختلاف میانگین	
					کران پایین	کران پایین
۱۰-۱۲ سال	هوش هیجانی	۱۳,۰۶۲	۱۴۷,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۵۷۵	۰,۴۸۸
	حل_ مسئله	۱۱,۷۲۲	۱۴۷,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۶۳۴	۰,۵۲۷
	استقلال	۱۲,۶۶۳	۱۴۷,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۵۹۳	۰,۵۰۰
	خودشکوفایی	۱۳,۱۸۱	۱۴۷,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۶۳۱	۰,۵۳۶
	خودآگاهی	۱۱,۷۲۷	۱۴۷,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۵۵۳	۰,۴۶۰
۱۲-۱۴ سال	هوش هیجانی	۹,۴۴۰	۱۴۸,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۴۲۴	۰,۳۳۵
	حل مسئله	۸,۱۲۸	۱۴۸,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۴۵۹	۰,۳۴۷
	استقلال	۹,۴۵۴	۱۴۸,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۴۴۰	۰,۳۴۸
	خودشکوفایی	۹,۷۳۸	۱۴۸,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۴۶۰	۰,۳۶۷
	خودآگاهی	۹,۱۶۸	۱۴۸,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۴۱۶	۰,۳۲۷

میانگین ابعاد متغیر هوش هیجانی و ابعاد هوش هیجانی (حل مسئله، استقلال، خودشکوفایی و خودآگاهی) با میانگین جامعه که برابر با ۳ است، مورد مقایسه قرار گرفتند که نتایج به دست آمده از جدول بالا نشان می دهد که آماره t محاسبه شده $t = 147$ در سطح $0/001$ معنادار است. اختلاف میانگین متغیر هوش هیجانی و ابعاد هوش هیجانی (حل مسئله، استقلال، خودشکوفایی و خودآگاهی) میان متغیر هوش هیجانی و ابعاد هوش هیجانی (حل مسئله، استقلال، خودشکوفایی و خودآگاهی) گروه های سنی ۱۰ تا ۱۲ سال و ۱۲ تا ۱۴ سال رابطه معنی داری وجود دارد. بیانگر آن است، گروهی که دارای اختلاف میانگین بیشتری است دارای وضعیت بهتری می باشند. ادامه بررسی های صورت گرفته در جدول شماره ۸ و شماره ۷، کودکان در تصمیم گیری ضعیف می باشند

جدول ۹- آزمون لون (برابری واریانس ها)

متغیر	آماره لون	df1	df2	سطح معناداری
مسیریابی کل	۰,۰۳۰	۱,۰۰۰	۲۹۵,۰۰۰	۰,۸۶۳
نشانه	۰,۳۷۴	۱,۰۰۰	۲۹۵,۰۰۰	۰,۵۴۱
مسیریابی	۰,۱۶۶	۱,۰۰۰	۲۹۵,۰۰۰	۰,۶۸۴
بازنمایی ذهنی	۰,۱۱۷	۱,۰۰۰	۲۹۵,۰۰۰	۰,۷۳۲

بنابراین واریانس گروه های ۱۰ تا ۱۲ سال و ۱۲ تا ۱۴ سال در متغیر مسیریابی و ابعاد مسیریابی (نشانه، مسیریابی و بازنمایی ذهنی) باهم برابر هستند. با توجه به اینکه هیجان سازه تحولی است که تأثیرات آن بر تصمیم گیری و مسائل روان شناختی دارد لذا کودکان در سنین مختلف سه مرحله فرآیند مسیریابی که شامل پردازش اطلاعات، تصمیم گیری و اجرای تصمیم در فضای شهری را متفاوت بروز می دهند. یافته های پژوهش نشانگر این است که کودکان به بناهایی که تمایز کالبدی و فرمی با سایر بناها دارند بیشتر توجه می کنند.

جدول شماره ۱۰- آزمون F تحلیل واریانس یک طرفه یا ANOVA

متغیر	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	آماره F	سطح معناداری
مسیریابی کل	میان گروه‌ها	۱,۰۰۰	۱,۵۹۷	۴,۶۰۴	۰,۰۳۳
	درون گروه‌ها	۲۹۵,۰۰۰	۰,۳۴۷		
	کل	۲۹۶,۰۰۰	۱۰۳,۸۹۲		
نشانه	میان گروه‌ها	۱,۰۰۰	۱,۹۹۵	۵,۳۳۴	۰,۰۲۲
	درون گروه‌ها	۲۹۵,۰۰۰	۰,۳۷۴		
	کل	۲۹۶,۰۰۰	۱۱۴,۳۱۵		
مسیریابی	میان گروه‌ها	۱,۰۰۰	۱,۸۹۲	۵,۸۸۸	۰,۰۱۶
	درون گروه‌ها	۲۹۵,۰۰۰	۰,۳۲۱		
	کل	۲۹۶,۰۰۰	۹۶,۶۷۹		
بازنمایی ذهنی	میان گروه‌ها	۱,۰۰۰	۱,۶۹۶	۵,۶۲۴	۰,۰۱۸
	درون گروه‌ها	۲۹۵,۰۰۰	۰,۳۰۲		
	کل	۲۹۶,۰۰۰	۹۰,۶۸۱		

سطح معنی داری به دست آمده نشان می‌دهد میان متغیر مسیریابی و ابعاد مسیریابی (نشانه، مسیریابی و بازنمایی ذهنی) سن ۱۰ و ۱۴ سال رابطه معنی داری وجود دارد. ($P < ۰,۰۵$). بین متغیر مسیریابی و ابعاد مسیریابی (نشانه، مسیریابی و بازنمایی ذهنی) گروه‌های سنی ۱۰ تا ۱۲ سال و ۱۲ تا ۱۴ سال اختلاف معناداری وجود دارد. جدول ۱۰ وجود اختلاف در متغیر مسیریابی و ابعاد مسیریابی (نشانه، مسیریابی و بازنمایی ذهنی) گروه‌های سنی ۱۰ تا ۱۲ سال و ۱۲ تا ۱۴ سال را نشان می‌دهد. در ادامه با استفاده از آزمون تی میزان متغیر مسیریابی و ابعاد مسیریابی (نشانه، مسیریابی و بازنمایی ذهنی) گروه‌های سنی ۱۰ تا ۱۲ سال و ۱۲ تا ۱۴ سال نیز آورده شده است.

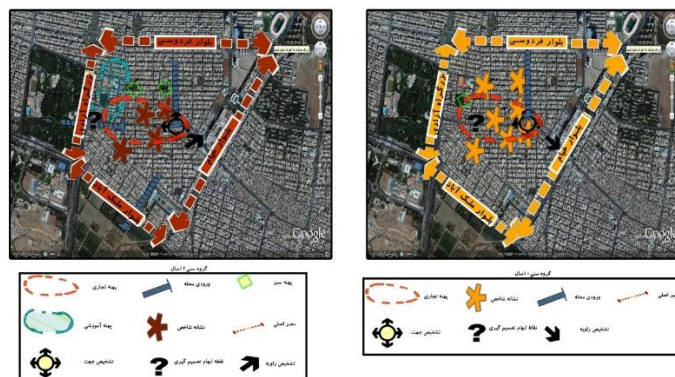
جدول ۱۱- نتایج آزمون t تک نمونه‌ای برای تعیین وضعیت موجود مؤلفه

گروه	نام متغیر	t آماره	درجه آزادی	سطح معناداری	اختلاف میانگین	
					کران پایین	فاصله اطمینان ۹۵٪
۱۰ تا ۱۲ سال	مسیریابی کل	۱۲,۲۸۸	۱۴۷,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۶۰۷	۰,۵۰۹
	نشانه	۱۲,۳۳۹	۱۴۷,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۶۱۳	۰,۵۱۵
	مسیریابی	۱۳,۰۰۰	۱۴۷,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۶۰۱	۰,۵۰۹
	بازنمایی ذهنی	۱۳,۱۱۸	۱۴۷,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۵۹۷	۰,۵۰۷
۱۲ تا ۱۴ سال	مسیریابی کل	۹,۷۳۸	۱۴۸,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۴۶۰	۰,۳۶۷
	نشانه	۸,۸۷۷	۱۴۸,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۴۵۰	۰,۳۴۹
	مسیریابی	۹,۴۱۵	۱۴۸,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۴۴۱	۰,۳۴۸
	بازنمایی ذهنی	۹,۹۷۷	۱۴۸,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۴۴۶	۰,۳۵۷

میانگین ابعاد متغیر مسیریابی و ابعاد مسیریابی (نشانه، مسیریابی و بازنمایی ذهنی) با میانگین جامعه که برابر با ۳ است، مورد مقایسه قرار گرفتند که نتایج به دست آمده از جدول بالا نشان می‌دهد که: آماره t محاسبه شده $t=148$ در سطح $0/001$ معنادار است. اختلاف میانگین متغیر مسیریابی و ابعاد مسیریابی (نشانه، مسیریابی و بازنمایی ذهنی) در دو گروه سنی ۱۰ تا ۱۲ سال و ۱۲ تا ۱۴ سال بیانگر آن است، گروهی که دارای اختلاف میانگین بیشتری است دارای وضعیت بهتری می‌باشند. با بررسی‌های صورت گرفته در جدول فوق کودکان ۱۰ تا ۱۲ سال مسیریابی خود را بر پایه‌ی دانش نشانه بروز می‌دهند لذا با افزایش سن کودکان با توجه به اینکه دایره ادراک کودکان افزایش می‌یابد و کودکان به جزئیات بیشتری از فضای شهری توجه می‌کنند. کودکان ۱۰ ساله در مسیریابی گروه سنی در حین مسیریابی به عناصر شاخص همچون بانک ملی است که دارای عملکرد متمایز در محله دارد اشاره نموده‌اند. کودکان ۱۲ تا ۱۴ سال در مسیریابی از دانش مسیر و دانش پیمایشی استفاده می‌کنند.

تحلیل نقشه ذهنی کودکان

کودکانی که در بازه‌ی سنی ۱۲-۱۴ سال می‌باشند مسیریابی موفق‌تری نسبت به کودکان خردسال دارند با توجه به نقشه ذهنی آنان توجه بسیاری به ورودی محله و پهنه‌های تجاری و آموزشی غالب در محله سجاد نموده‌اند آنان آشنایی بیشتری با محله دارند لذا کودکانی که هوش هیجانی بالاتری دارند مسیریابی موفق‌تری در محیط تجربه می‌کنند با بالا رفتن سن آنان خودآگاهی کودکان افزایش می‌یابد و راحت‌تر می‌توانند هیجان و رفتارهای خود را اداره کنند. شواهد نشان می‌دهد که کودکانی که در خانواده خود مورد توجه و احترام قرار دارند در مدرسه بهتر درس می‌خوانند و دوستان بیشتری دارند و از زندگی موفق‌تری برخوردار هستند. طبق نظر ژان پیاژه دانش و معلومات از کسب تجربه و تعامل بین کودک و محیط حاصل می‌شود کودکان اول می‌شناسند بعد توالی را کشف می‌کنند به میزانی که سن افزایش یابد آشنایی با محیط نیز بیشتر می‌گردد لذا در ادامه خودآگاهی هیجانی بالا می‌رود و توانایی و مهارت بیشتر در حل مشکلات هیجانی کودکان حاصل می‌گردد و تصمیم‌گیری موفق‌تری دارند. کودکان ۱۲-۱۴ سال با هوش هیجانی بهتر توانایی بیشتری برای تمرکز بر رفتار و استفاده از مهارت حل مسئله دارند که موجب افزایش توانایی‌های شناختی آنان خواهد شد.

تصویر ۴- نقشه ذهنی کودکان ماخذ: نگارندگان

۴. بحث

کودکان ۱۰ تا ۱۲ سال مسیریابی خود را بر پایه‌ی دانش نشانه بروز می‌دهند لذا با افزایش سن کودکان با توجه به اینکه دایره ادراک کودکان افزایش می‌یابد و کودکان به جزئیات بیشتری از فضای شهری توجه می‌کنند. کودکان ۱۰ ساله در مسیریابی گروه سنی در حین مسیریابی به عناصر شاخص همچون بانک ملی است که دارای عملکرد متمایز در محله دارد اشاره نموده‌اند. کودکان ۱۲ تا ۱۴ سال در مسیریابی از دانش مسیر و دانش پیمایشی استفاده می‌کنند. با بررسی‌های دقیق‌تر در یافته‌های پژوهش حاضر نتایج نشانگر این است که کودکان با افزایش سن دایره‌ی ادراکشان وسیع‌تر می‌گردد و جزئیات بیشتری از محیط اطراف خود درک می‌کنند لذا در این تحقیق کودکان ۱۲-۱۴ سال شناخت دقیق‌تری از محیط اطراف خود نسبت به کودکان خردسال دارند. گونس و الگوتورک^۴ (2020) ادراک و توجهات کودک از محیط با بزرگ شدن کودکان افزایش می‌یابد. اندیشمندان دریافته‌اند که دقت اشاره باگذشت زمان در محیط و افزایش سن کودک بهبود می‌یابد. کودکان ۱۰ سال از کودکان کوچک‌تر و پسران از دختران بهتر مسیریابی می‌کنند. عملکرد مسیریابی مربوط به سن کودکان ۵، ۷ و ۱۱ سال با یکدیگر متفاوت است و کودکان در سنین مختلف با نشانه‌گذاری و توجه به مکان و جهت نشانه‌ها مسیریابی می‌نمایند. کودکان ۱۱ سال در مسیریابی عملکرد قابل‌توجهی دارند و به تبع کودکان ۵ و ۷ سال برای مسیریابی به فرصت بیشتری احتیاج دارند و نتایج پژوهش حاضر نیز به تفاوت در عملکرد مسیریابی دو گروه سنی تاکید دارد. مالون^۵ (2012)، در خصوص چگونگی سنجش میزان دوستدار کودک بودن توسعه‌های شهری، به وضوح بیان می‌دارد که به منظور اینکه این توسعه‌ها کاملاً دوستدار کودک باشند، باید توجه خاصی به چگونگی درگیر کردن کودکان در فرایند ارزیابی شود رفاه کودکان نمی‌تواند توسط بزرگسالان درک شود و مارک بلیدز^۶ (1992)، در پایان‌نامه خود تحت عنوان روش‌های تحقیق و روش‌شناسی برای تحقیق در مورد مسیریابی کودکان به دو رویکرد در رابطه با مسیریابی کودکان دست‌یافت. رویکرد اول بر روی یادآوری محیط‌های آشنا است تمرکز رویکرد دوم بر روی اینکه کودکان مسیرهای جدید را در میان محیط‌های ناآشنا یاد بگیرند که این تأکیدات بر اساس ساختار دانش کودکان است، در پژوهش نیز به اهمیت آشنایی با محیط در گروه‌های سنی کودکان و سهولت مسیریابی آنها تاکید می‌شود و کودکان ۱۲ تا ۱۴ سال شناخت عمیق‌تری از محیط دارند. اوزگه و همکاران^۷ (2016)، در مقاله‌ای تحت عنوان کاوش در درک و تجربیات کودکان از فضاهای بیرونی، درک و

۴. Gunes & Olgunturk

۵. Malone

۶. Mark blades

۷. Özgece et al

تجربیات کودکان از فضاها با بزرگسالان متفاوت است. مگر اینکه مکان‌هایی برای بازی ایجاد شوند، کودکان محیط‌هایی را که توسط بزرگسالان ایجاد می‌شوند درک می‌کنند، در پژوهش حاضر نیز به تفاوت در ادراک کودکان در دو گروه سنی و تفاوت در دانش آنها در فرآیند مسیریابی اشاره شده است.

۴. نتیجه‌گیری

پژوهش‌های مختلف نشانگر این هستند که هوش هیجانی بر فرآیند شناخت و رفتار تأثیرگذارند. هر هیجانی با مجموعه‌ای از ارزیابی‌های شناختی همراه است که سبب نفوذ هیجان بر تصمیم‌گیری و مسیریابی از طریق مکانیسم‌های روان‌شناختی فراهم می‌آورد. هوش هیجانی از طریق فراهم آوری اطلاعات و پردازش آن تأثیر به‌سزایی در فرآیند تصمیم‌گیری مسیریابی دارد. به‌طورکلی هوش هیجانی تأثیر مستقیم بر مسیریابی کودکان دارد با توجه به اینکه به نسبت افزایش سن هوش هیجانی نیز رشد می‌یابد و در ادامه حوزه ادراک کودک رشد می‌یابد که این امر سبب سهولت مسیریابی کودکان می‌شود. لذا کودکان در سنین مختلف سه مرحله فرآیند مسیریابی که شامل پردازش اطلاعات، تصمیم‌گیری و اجرای تصمیم در فضای شهری را متفاوت بروز می‌دهند. کودکانی که هوش هیجانی بالاتری دارند مهارت‌های اجتماعی بهتری دارند این مقوله نقش اساسی در رفتارهای حل مسئله دارد. کودکان ۱۰ ساله در مسیریابی گروه سنی در حین مسیریابی به عناصر شاخص که دارای عملکرد متمایز در محله دارد اشاره نموده‌اند. کودکان ۱۲ تا ۱۴ سال در مسیریابی از دانش مسیر و دانش پیمایشی استفاده می‌کنند. گروه سنی ۱۲-۱۴ سال به راه‌ها و شکل‌ها و گردش در جهات مختلف در نقاط تصمیم‌گیری در حین مسیریابی توجه می‌نمایند. کودکان ۱۲ تا ۱۴ ساله که هوش هیجانی بالاتری نسبت به دیگر گروه سنی دارند خودآگاهی بالاتری دارند لذا هرچه خودآگاهی کودکان بالاتر باشد کنترل اراده آن‌ها نیز افزایش می‌یابد.

کودکان ۱۰-۱۲ سال در مسیریابی خود از نشانه‌هایی که اندازه و فرم متمایزی نسبت به سایر ابنیه موجود در محله اشاره می‌نمایند در ادامه کودکان ۱۲-۱۴ سال به نشانه‌هایی که با سایر نشانه‌هایی که تضاد دارند اشاره می‌کنند برجستگی و منحصر به فردی از دیگر ویژگی‌های انتخاب نشانه‌ها در این گروه سنی می‌باشد.

پیشنهادات:

- طراحی شبکه یکپارچه از مسیرهای ارتباطی ایمن در جهت سهولت مسیریابی کودک
- ارتقاء سرزندگی فضاهای عمومی به منظور حضور کودک
- طراحی متمایز نماها در جهت سهولت مسیریابی کودکان
- افزایش شفافیت و خوانایی محله با تاکید بر نشانه‌ها با استفاده از رنگهای شاد
- توجه به تابلوهای راهنمای مسیر و طراحی در مقیاس مطلوب برای کودکان
- استفاده از رنگ‌های خاص در طراحی بناها در جهت افزایش هوش هیجانی کودک
- استفاده از اشکال متمایز در نقاط تصمیم‌گیری در حین مسیریابی کودک

منبع

۱. جوهر تیموری، ا، ثقه الاسلامی، ع، علی پور، ح (۱۳۹۲)، بررسی راهکارهای تامین نیازهای کودکان در عرصه ی عمومی محله با تاکید بر ارتقاء پایداری اجتماعی، همایش معماری و شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت از معماری بومی تا شهر پایدار، موسسه آموزش عالی خاوران مشهد.
۲. کیانی، ق، کاکاوند، ع. (۱۳۹۲)، اثر بخشی آموزش هوش هیجانی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دختر سال اول متوسطه شهر زنجان، مطالعات روان شناختی، ۲: ۱۷۱، ۱۵۳.
۳. کیانی، آ، اسماعیل زاده کوآکی، ع، ارزیابی فضاهای عمومی و طرحهای شهری قوچان منطبق با الگوی «شهر دوستدار کودک» (CFC) مجله جغرافیا و توسعه فضای شهری، سال اول، شماره ۲، پاییز و زمستان ۱۳۹۳، شماره پیاپی ۱.
۴. معصومی، ا. (۱۳۸۵)، بررسی مقایسه‌ای هوش هیجانی و ادراک دیداری حرکتی در نوجوانان شبانه روزی و عادی شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی، دانشگاه الزهرا.
۵. حمیدی زاده، م. (۱۳۸۶)، تصمیم گیری هوشمند و خلاق: هوش هیجانی، تهران، انتشارات ترمه.
۶. زینعلی، ش، جاوید، م. (۱۳۸۹)، هوش هیجانی و سبک‌های حل مسئله در معنادان، روانشناسی تحولی، روانشناسان ایرانی، ۲۴: ۳۶۹، ۳۶۱.
۷. نوری، ن، معینی، ب، کریمی شاهنجزینی، فردمال، ج، قلعه‌های ه، ا، اثنی، عشری، م (۱۳۹۳) بررسی رابطه بین هوش هیجانی و مهارت های ارتباطی دانش آموزان دبیرستانی شهر همدان بر مبنای تئوری حمایت اجتماعی، مجله آموزش و سلامت جامعه، دوره ۱، شماره ۳، صفحات ۴۶ تا ۳۸.
8. Dijkstra, J, de Vries, B, Jessurun, J, (2014) Wayfinding search strategies and matching familiarity in the built environment through virtual navigation, *Transportation Research Procedia* 2 (2014) 141 – 148.
9. - Khomeh, M, Etessam, I, Shahcheraghi, A, (2016) The analysis of effective Wayfinding and Pathfinding process in the old cities in Iran, *Bagh- e Nazar*, 13 (41):75-90 2016.
10. Alexander Segal, R (2015). Playfinding Child-Friendly Wayfinding as a Tool for Children's Independent Mobility in the Exchange District of Winnipeg, *Manitoba, Department of City Planning Faculty of Architecture University of Manitoba Winnipeg*.
11. Helvacioğlu, E., (2007), "Colour contribution to children's wayfinding in school environments", Unpublished Master Thesis, *Department of Interior Architecture and Environmental Design, Bilkent University, Ankara, Turkey*.
12. Darken, R. P., & Peterson, B. (2002). Spatial orientation, wayfinding, and representation. In K. M. Stanney (Ed.), *Handbook of virtual environments: Design, implementation, and applications* (pp. 493–518). *Mahwah: Lawrence Erlbaum Associates Inc., Publishers*.
13. Özgece, N, Edgü, E, Talug, M, (2016) Exploring children's perceptions and experiences of outdoor spaces, *10th International Space Syntax Symposium*, 2016.
14. Wright, H, Williams, S, Hargrave, J, zu Dohna, F, (2017) cities alive designing for urban childhoods, *urbanchildhoods@arup.com*, 2017.
15. C. Dalton, R, Hölscher, Ch, R. Montello, D, (2019) Wayfinding as a Social Activity, *Hypothesis and theory*, published: 04 February 2019, doi: 10.3389/fpsyg.2019.00142.
16. Filomena, G, A. Verstegen, J, Ed Manley, (2019) A computational approach to 'The Image of the City', *Cities* 89 (2019) 14–25.
17. ,maliha, N, Masrur. R. (2010) An exploration of emotional intelligence of the students of IIUI in relation to gender, age and academic achievement. *Bulletin of Education and Research* June 2010, Vol. 32, No. 1 pp 37-51

18. Lingwood,J, Blades,M, K. Farran,E, Courbois,Y, Matthews,D (2018)• Using virtual environments to investigate wayfinding in 8- to 12-year-olds and adults• *Journal of Experimental Child Psychology*•p178-189,2018.
19. Vanessa Joy A.,V, Rui Li,A, Löwen,H, De Lima Galvao,M, Schwering,A,(2018) Spatial Distribution of Local Landmarks in Route-Based Sketch Maps, *Springer Nature Switzerland*.
20. Al Rabbaa,J, MRsive(2019) an Augmented Reality Tool for Enhancing Wayfinding and Engagement With Art in Museums, *A thesis for the degree of Master of Design in Digital Futures*.
21. Raubal ,M, Winter,S, (2017) Enriching Wayfinding Instructions with Local Landmarks, www.researchgate.net.
22. Güler Ufuk Doğu DemirbaşG,(2001)Spatial familiarity as a dimension of wayfinding a thesis for the degree of doctor of philosophy in art, design and architecture, September, 2001.
23. G. Golledge, R. Jacobson,D, Kitchin,R, Blades,M,(2000) , Cognitive Maps, Spatial Abilities, and Human Wayfinding, *Geographical Review of Japan*Vol. 73 (Ser. B), No. 2, 93-104, 2000.
24. Montazerolhodjah, M. Sharifnejad, M. Pourjafar, (2018)The Characteristics of Distinctive Urban Elements in Citizens' Cognitive Maps (Case Study: The City of Isfahan, 2018 .
25. Schwering, A.; Krukar, J.; Li, R.; Anacta, V. & Fuest, S. (2017): Wayfinding Through Orientation, *Spatial Cognition & Computation*, 17(4), 273-303, DOI: 10.1080/13875868.2017.1322597 .
26. Hong, I., (2006). Communal ontology of landmarks for urban regional navigation. *Journal of the Korean Geographical Society*, 41(5): 582-599.
27. H. Norgate, G. Ormerod,(2012) Landmarks in tourist wayfinding: a review, *Urban Design and Planning* 165 June 2012 Issue DP2 Pages 79–87.
28. Mayer JD, Salovey P, Caruso DR.(2008) Emotional intelligence: new ability or eclectic traits? *Am Psychol* 2008; 63(6): 503-17.
29. Dolev,N,Developing (2012)emotional intelligence competencies in teachers through group-based coaching, *Thesis submitted for the degree of Doctor of Philosophy at the University of Leicester*,2012.
30. Di Fabio, A,(2012) emotional intelligence –new perspectives and applications First published January, 2012,Printed in Croatia.
31. MacCann,C, Yixin,J, E. R. Brown,L, & S. Double,K,& Bucich,M, Minbashian,A,(2020) Emotional Intelligence Predicts Academic Performance: A Meta-Analysis, *Psychological Bulletin*, 2020, Vol. 146, No. 2, 150–186.
32. Kirvaburun.k,demetrovics,zsolt,D.griffiths,M,kirlyay,o,kun,b,tosuntas,s,(2020) Trait Emotional Intelligence and Internet Gaming Disorder Among Gamers: The Mediating Role of Online Gaming Motives and Moderating Role of Age Groups, *International Journal of Mental Health and Addiction* (2020) 18:1446–1457.
33. Kurtoglo.M,(2018)Determination of the relationship between emotional intelligence level decision making strategies in gifted students, *journal for the education of gifted young scientists* ,6(1),1-16,March2018.
34. A. Fatum,B, (2008)The relationship between emotional intelligence and academic achievement in elementary-school children. *Doctoral Dissertations*. 265.
35. Kong,F, (2017)The validity of the Wong and Law Emotional Intelligence Scale in a Chinese sample: Tests of measurement invariance and latent mean differences across gender and age, *Personality and Individual Differences* 116 (2017) 29–31.
36. Kong, F., Zhao, J., & You, X. (2012). Social support mediates the influence of emotional intelligence on mental distress and life satisfaction in Chi-nese young adults. *Personality and Individual*.
37. Trigueros,R, Navarro,N, J. Cangas,A, , Mercader,I , M. Aguilar-Parra,J, González-Santos,J. J. González-Bernal,J, Soto-Cámara,R,(2020) The Protective Role of Emotional Intelligence in

- Self-Stigma and Emotional Exhaustion of Family Members of People with Mental Disorders, Sustainability 2020, 12, 4862; doi:10.3390/su12124862.
38. Mayer, J. D., Salovey, P., & Caruso, D. R. (2004). A further consideration of issues of emotional intelligence. *Psychological Inquiry*, 15(3), 249-55.
 39. Saklofske, D. H., Austin, E. J., & Minski, P. S. (2003). Factor structure and validity of a trait emotional intelligence measure. *Personality and Individual Differences*, 34(4), 707–721. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(02\)00056-9](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(02)00056-9).
 40. V. Petrides, K. R., Pita, R., & Kokkinaki, F. (2007) The Location of Trait Emotional Intelligence in Personality Factor Space, June 2007, *British Journal of Psychology* 98(Pt 2):27 DOI: 10.1348/000712606X120618
 41. Neber, H., & Yamin Subhi, T., Sandra K. Linke, E. Vidergor Hava, (2012) What We Know about Emotional Intelligence: How it Affects Learning, Work, Relationships, and Our Mental Health, March 2012 *Gifted and Talented International* 27(1):161-166.
 42. Lynch, K. (1960). *The Image of the City*. The MIT Press: *Massachusetts Institute of Technology*.
 43. -Lingwood, J. et al. The development of wayfinding abilities in children: Learning routes with and without landmarks (2015). *Journal of Environmental Psychology* 41 (2015) 74-80.